

## ΚΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ

Αρείου Πάγου 626/2003 (Τμήμα Α')

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος κ. ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΚΚΑΛΗΣ  
Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ  
Δικηγόροι: οι κ.κ. Δ. Μόκκας ,Σπ. Σπυρίδης

Αναίρεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως από το άρθρο 559 αριθμ.1 και 14 ΚπολΔ.

Επειδή κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ.1 του ν. 1958/1991 «με προεδρικό διάταγμα ,που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμόδιου για θέματα αθλητισμού υπουργού, μετά από εισήγηση ή γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, μπορεί να καθορίζεται ο κλάδος άθλησης και οι κατηγορίες των αγώνων πρωταθλημάτων αυτού,στη διεξαγωγή των οποίων επιτρέπεται η συμμετοχή αθλητών με αμοιβή».  
Κατά το άρθρο 2 παρ. 1 «όπου σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος ή κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων επιτρέπεται σε αθλητικά σωματεία η διατήρηση αθλητών με αμοιβή, τα σωματεία αυτά έχουν υποχρέωση να ιδρύσουν και οργανώσουν ειδικό, κατά περίπτωση, Τμήμα Αμειβομένων Αθλητών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος ». κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου «τα Τμήματα Αμειβομένων Αθλητών απολαύουν οικονομικής και διαχειριστικής αυτοτέλειας, εν σχέσει με τα λοιπά ερασιτεχνικά τμήματα του αθλητικού σωματείου». Με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου παρασχέθηκε η εξουσιοδότηση προς έκδοση προεδρικού διατάγματος, για τη μετατροπή των Τμημάτων Αμειβομένων Αθλητών (ΤΑΑ) σε αθλητικές ανώνυμες εταιρίες (ΑΑΕ), οι οποίες, σύμφωνα με το επόμενο άρθρο 6 παρ.2, από της συστάσεως τους υποκαθίστανται στις υποχρεώσεις του αθλητικού σωματείου από τη δραστηριότητα του Τμήματα Αμειβομένων Αθλητών, όπως ειδικά ορίζεται στο άρθρο 16.  
Κατά την τελευταία αυτή διάταξη, «κάθε εταιρία με την ίδρυσή της υποκαθίσταται αυτοδικαίως και χωρίς οποιαδήποτε άλλη διατύπωση σε όλες τις ενοχικές υποχρεώσεις του αθλητικού σωματείου που την ίδρυσε , οι οποίες δημιουργήθηκαν από τη δραστηριότητα του αθλητικού τμήματος που περιήλθε στην εταιρεία και προκύπτουν από τα επίσημα βιβλία του σωματείου, προς το Δημόσιο, κάθε νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και προς οποιονδήποτε τρίτο .Δεν περιλαμβάνονται στην παραπάνω ρύθμιση οι ενοχικές υποχρεώσεις , που αφορούν στη δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων. Εκκρεμείς δίκες , οι οποίες αφορούν στις προαναφερόμενες ενοχικές υποχρεώσεις, συνεχίζονται επ' ονόματι της εταιρίας , παθητικώς νομιμοποιούμενης , χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή της δίκης». Σε ό,τι αφορά ειδικώς το άθλημα της καλαθοσφαίρισης, εκδόθηκε το π.δ. 207/1997, με το οποίο υποχρεώθηκαν όλα τα αθλητικά σωματεία , τα οποία διατηρούσαν Τμήματα Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών (ΤΑΚ), να προβούν στη μετατροπή αυτών σε Καλαθοσφαιριστικές Ανώνυμες Εταιρίες (ΚΑΕ).  
Στα άρθρα 1εδ.β' και 9 εδ. Α' και β' του πιο πάνω διατάγματος επαναλήφθηκε η περι υποκαταστάσεως ρύθμιση του άρθρου 16 του ν. 1958/1991, ο οποίος εν τέλει, με εξαίρεση ελάχιστες διατάξεις του, καταργήθηκε με το άρθρο 139 του ν. 2725/1999. στα άρθρα 64 και 73 του τελευταίου αυτού νόμου ενσωματώθηκε διευρυμένη ολόκληρη η ρύθμιση των άρθρων 6 και 16 του ν.1958/1991. από το συνδυασμό των πιο πάνω διατάξεων σαφώς συνάγεται ότι:α) Τα Τμήματα Αμειβομένων Αθλητών (ΤΑΑ) εξακολουθούν και μετά την ίδρυσή τους να υπάγονται στο νομικό πρόσωπο του αθλητικού σωματείου , στο οποίο ανήκουν, απολαμβάνοντας έναντι αυτού

διαχειριστική και οικονομική αυτοτέλεια, χωρίς όμως να αποκτούν και αυτοτελή νομική προσωπικότητα .β) Από την ίδρυσή τους διαχειρίζονται χωριστά τα θέματα που έχουν σχέση με όλους τους αμειβόμενους αθλητές του σωματείου, ανεξάρτητα από το χρόνο κατά τον οποίο ενεγράφησαν στην δύναμή του .γ)Οι αθλητικές ανώνυμες εταιρίες υποκαθιστούν το αθλητικό σωματείο που τις ίδρυσε σε όλα τα δικαιώματα και τις ενοχικές του υποχρεώσεις έναντι τρίτων , οι οποίες είτε είχαν αναληφθεί, είτε δημιουργήθηκαν από το Τμήμα Αμειβομένων Αθλητών και προκύπτουν από τα επίσημα βιβλία τους, εκτός από εκείνες που αφορούν στη δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων , για τις οποίες παραμένει υπόχρεο το σωματείο ,και δ) η παραπάνω υποκατάσταση είναι αυτοδίκαιη , καταλαμβάνει δε και τις εκκρεμείς δίκες, οι οποίες συνεχίζονται χωρίς διακοπή κατά της εταιρίας, η οποία μόνη νομιμοποιείται εφεξής να τις συνεχίσει. Εκ τούτων έπεται ότι η αγωγή που ασκείται από αμειβόμενο αθλητή, με την οποία ζητείται η επιδίκαση των αμοιβών που του οφείλει το αθλητικό σωματείο, δεν μπορεί να στραφεί κατά του οικείου Τμήματος Αμειβομένων Αθλητών (ΤΑΑ), καθόσον τούτο στερείται νομικής προσωπικότητας και, ως εκ τούτου, δεν έχει ούτε ικανότητα δικαίου , ούτε ικανότητα προς το δικολογείν , αλλά πρέπει να στραφεί υποχρεωτικά κατά του αθλητικού σωματείου. Μετά δε τη μετατροπή του οικείου Τμήματος Αμειβομένων Αθλητών σε αθλητική ανώνυμη εταιρία, η δίκη συνεχίζεται κατά της τελευταίας, η οποία και μόνο καλείται στη δίκη, άλλως η συζήτηση της αγωγής κηρύσσεται απαράδεκτη. Εν προκειμένω το Εφετείο, με την προσβαλλόμενη απόφασή του απέρριψε την κατά το έτος 1996 ασκηθείσα αγωγή του αναιρεσειόντος για την επιδίκαση οφειλόμενων αμοιβών , με τη δικαιολογία ότι αυτή δε νομιμοποιείται παθητικώς κατά του αναιρεσιβλήτου αθλητικού σωματείου, αλλά έπρεπε να στραφεί κατά του ΤΑΚ ΗΡΑΚΛΗΣ, το οποίο είχε συσταθεί και λειτουργούσε από του έτους 1991 ,ενώ ,στη συνέχεια , η κλήση προς συζήτηση αυτής έπρεπε να απευθυνθεί κατά της ΚΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ, η οποία είχε ιδρυθεί μετά την έναρξη της ισχύος του π.δ. 207/1997, και υποκατέστησε σε όλες του τις υποχρεώσεις το Τμήμα Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών του αναιρεσιβλήτου , που λειτουργούσε μέχρι τότε. Έτσι, η προσβαλλόμενη απόφαση με το να απορρίπτει την αγωγή, προϋποθέτοντας σιωπηρώς ότι από της ίδρύσεως του και εφεξής , φορέας της πιο πάνω υποχρεώσεως ήταν μόνο το ΤΑΚ ΗΡΑΚΛΗΣ, καίτοι δέχεται ότι τούτο στερείται νομικής προσωπικότητας και άρα, δεν είχε την ικανότητα δικαίου, παραβίασε την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 2 παρ. 3 του ν.1958/1991,γι' αυτό και πρέπει να αναιρεθεί, κατά τον βάσιμο από το άρθρο 559 αριθμ.1 ΚΠολΔ πρώτο λόγο αναιρέσεως, ενώ με το να την απορρίπτει ως παθητικώς ανομιμοποιήτη έναντι του αναιρεσιβλήτου σωματείου, παρά το νόμο κήρυξε απαράδεκτο, εντεύθεν δε πρέπει να αναιρεθεί και για την αυτεπαγγέλτως από τον εισηγητή προταθείσα (ΚΠολΔ 562 παρ.4) πλημμέλεια του άρθρου 559 αριθμ.14 ΚΠολΔ. Αναίρει την 1919/2001 Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Πραγματικά Περιστατικά: Καλαθοσφαιριστής της ΚΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ διεκδικεί τα δεδουλευμένα από το σωματείο του.

Έτσι, το 1996 ασκεί αγωγή στο Εφετείο Θεσσαλονίκης την οποία και στρέφει κατά του αθλητικού σωματείου. Το Εφετείο απέρριψε την αγωγή του αθλητή με τη δικαιολογία ότι αυτή δε νομιμοποιείται παθητικώς κατά του σωματείου, αλλά ότι έπρεπε να στραφεί κατά του ΤΑΚ ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ο αθλητής ασκεί αναίρεση κατά της απόφασης του Εφετείου.

Προσωπικό σχόλιο: Σύμφωνα με το αρ.2 παρ. 3 του ν. 1958/1991 «τα Τμήματα Αμειβομένων Αθλητών απολαύουν οικονομικής και διαχειριστικής αυτοτέλειας»,

πάραυτα τα εν λόγω τμήματα των αθλητικών σωματείων δεν έχουν νομική προσωπικότητα, άρα ούτε ικανότητα δικαίου ούτε ικανότητα προς το δικολογείν. Επομένως για οποιαδήποτε υποχρέωση του Τμήματος Αμειβομένων Αθλητών δεν μπορεί να εγερθεί κατά αυτού αγωγή αλλά θα πρέπει να στραφεί κατά του αθλητικού σωματείου. Ο αθλητής ορθώς στρέφεται το 1996 κατά του αθλητικού σωματείου και όχι κατά του ΤΑΚ ΗΡΑΚΛΗΣ το οποίο δεν έχει νομική προσωπικότητα. Ο Άρειος Πάγος αναίρεσε την απόφαση του Εφετείου στηριζόμενος στον νόμο 1958/1991, ο οποίος ορίζει ότι ένα οποιοδήποτε ΤΑΑ στερείται νομικής προσωπικότητας .

Εν συνεχεία, ειδικά για το άθλημα της Καλαθοσφαίρισης με το προεδρικό διάταγμα 207/1997 τα Τμήματα Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών μετατρέπονται σε Καλαθοσφαιριστικές Ανώνυμες Εταιρίες, οι οποίες υποκαθίστανται στα δικαιώματα των αθλητικών σωματείων.

Περίληψη απόφασης: Ο Άρειος Πάγος αναίρεσε την Εφετειακή απόφαση με το σκεπτικό ότι το ΤΑΚ ΗΡΑΚΛΗΣ εστερείτο νομικής προσωπικότητας βάσει του νόμου 1958/1991, άρα και ικανότητας δικαίου, γεγονός που παραβιάζει τον προαναφερόμενο νόμο και για αυτό έκρινε το εν λόγω δικαστήριο ότι η απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης 1919/2001 έπρεπε να αναιρεθεί βάσει του αρ. 559 αριθμ.1 και 14 ΚΠολΔ.

Άρθρα: 559 αριθμ.1 και 14 ΚΠολΔ, 2παρ. 1 Ν.1958/1991, 2 παρ. 3 Ν.1958/1991, 6 Ν.1958/1991, 16 Ν.1958/1991, 1 και 9 π.δ. 207/1997

Νομολογία : Απόφαση 1919/2001 ΕφΘεσσαλονίκης

Εφημερίδας Ελληνικών Νομικών 2004 σελίδες 115-116

Επιμέλεια απόφασης: Τζιόβα Κατερίνα